

nikacji prezydów powiatowych rad narodowych, rad narodowych miast stanowiących powiaty miejskie oraz miast wyłączonych z województw, właściwe ze względu na siedzibę jednostki składającej wniosek, na okres nie dłuższy niż jest potrzebny do odbycia przez kierowcę praktyki, niezbędnej do uzyskania prawa jazdy, uprawniającego do kierowania pojazdami wymienionymi w zezwoleniu, oraz do odbycia wymaganego przeszkolenia.

2. Zezwolenie (ust. 1) jest ważne łącznie z prawem jazdy i tylko w okresie pracy kierowcy w przedsiębiorstwie lub w innej jednostce gospodarki społecznej, na których wniosek zostało wydane.

3. Wzór zezwolenia (ust. 1) określi Minister Komunikacji.

§ 6. Kierowcy, którzy posiadają co najmniej 3-letnią praktykę w kierowaniu samochodami z prawem jazdy kategorii III nie uprawniającym do zawodowego kierowania pojazdami, oraz osoby posiadające co najmniej 3 lata pracy w charakterze monterów samochodowego w przedsiębiorstwie lub

zakładzie transportu samochodowego mogą otrzymać prawo jazdy kategorii II po spełnieniu warunków przewidzianych w § 194 ust. 2 pkt 2, 3 i 4 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 1 października 1962 r., w sprawie ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 61, poz. 295 z późniejszymi zmianami).

§ 7. Kierowca posiadający prawo jazdy kategorii III może kierować samochodami osobowymi i samochodami ciężarowymi o dopuszczalnym ciężarze całkowitym do 3,5 t również z przyczepą mieszkalną (campingową) o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 750 kg, jeżeli dopuszczalny ciężar całkowity tej przyczepy nie przekracza ciężaru własnego pojazdu samochodowego oraz jeżeli dopuszczalny ciężar całkowity złączonych pojazdów nie przekracza 3,5 t.

§ 8. Zarządzenie obowiązuje do dnia 31 grudnia 1970 r.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *P. Lewiński*

Minister Spraw Wewnętrznych: *K. Świata*

209

ZARZĄDZENIE MINISTRA OŚWIATY I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 6 czerwca 1969 r.

w sprawie ustalenia liczby mandatów dla członków Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego z wyboru, reprezentujących główne kierunki studiów w poszczególnych typach szkół wyższych.

Na podstawie § 2 ust. 4 regulaminu Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 95 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1969 r. w sprawie regulaminu Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego (Monitor Polski Nr 23, poz. 178), zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się liczbę mandatów dla członków Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego z wyboru, reprezentujących główne kierunki studiów:

1) w uniwersytetach, wyższych szkołach pedagogicznych i wyższych szkołach nauczycielskich:	
a) kierunek humanistyczny	10
b) kierunek matematyczno-przyrodniczy	8
2) w politechnikach i wyższych szkołach inżynierskich	21
3) w wyższych szkołach rolniczych	8

4) w wyższych szkołach ekonomicznych	4
5) w akademiach medycznych	10
6) w wyższych szkołach wychowania fizycznego	1
7) w wyższych szkołach wojskowych	4

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 28 marca 1966 r. w sprawie ustalenia liczby mandatów dla członków Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego z wyboru, reprezentujących główne kierunki studiów w poszczególnych typach szkół wyższych (Monitor Polski Nr 17, poz. 97).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego: *H. Jabłoński*

210

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 9 czerwca 1969 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży owoców i warzyw.

Na podstawie art. 384 Kodeksu cywilnego oraz § 1 ust. 1 pkt 3 uchwały nr 97 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1965 r. w sprawie upoważnienia naczelných organów administracji państwowej do ustalania ogólnych warunków dla określonych kategorii umów (Monitor Polski Nr 23, poz. 109), § 1 ust. 1 pkt 1 lit. b) uchwały nr 108 Rady Ministrów z dnia 19 maja 1967 r. w sprawie zmiany nadzoru i koordynacji działalności gospodarczej związanej ze skupem oraz zagospodarowaniem owoców, warzyw i ziemniaków wczesnych (Monitor Polski Nr 31, poz. 145) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku do zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 30 marca 1967 r. w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży warzyw i owoców (Monitor Polski Nr 19, poz. 93) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dotychczasową treść § 3 oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Strony mogą ustalić w umowie, że za określone warunki jakościowe w dostarczonej towarze stosowane będzie procentowe potrącenie z należności (mniej-wartość), przy czym takie postanowienie nie zwalnia

od kary umownej za nienależyte wykonanie umowy.”;

2) w § 24:

a) dotychczasowe ust. 2 i 3 oznacza się jako ust. 3 i 4 oraz dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Jeżeli zastrzeżenia kupującego do jakości dostarczonego towaru obejmują tylko wady, co do których strony ustaliły stosowanie przy rozliczeniu dostaw procentowych potrąceń z należności (mniejwartość), to w razie niezgodnienia wysokości potrącenia podstawą rozliczenia jest orzeczenie wydane przez organ uprawniony do przeprowadzania ekspertyz jakościowych.”

b) w ust. 4 dodaje się na końcu zdanie w brzmieniu:

„Postanowienie to nie ma zastosowania w przypadku,

gdy strony ustaliły, że za stwierdzone wady stosowane będzie procentowe potrącenie z należności (mniejwartość).”;

3) w § 28 pkt 1 dotychczasowe przepisy oznaczone lit. d) do h) oznacza się odpowiednio lit. e) do i) oraz dodaje się przepis d) w brzmieniu:

„d) 2% wartości towarów dostarczonych z wadami, jeżeli strony ustaliły, że za stwierdzone wady stosowane będzie procentowe potrącenie z należności (mniejwartość).”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: S. Gucwa

211

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 19 czerwca 1969 r.

w sprawie określenia organów uprawnionych do bezpłatnego przyznawania przedmiotów ortopedycznych niektórym grupom ludności oraz zasad i trybu przyznawania tych przedmiotów.

Na podstawie § 1 ust. 2 uchwały nr 265 Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1967 r. w sprawie zaopatrywania w przedmioty ortopedyczne niektórych grup ludności (Monitor Polski Nr 62, poz. 296) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie dotyczy zasad i trybu bezpłatnego zaopatrywania w przedmioty ortopedyczne osób wymienionych w § 1 ust. 1 uchwały nr 265 Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1967 r. w sprawie zaopatrywania w przedmioty ortopedyczne niektórych grup ludności (Monitor Polski Nr 62, poz. 296), zwanej dalej „uchwałą”.

2. Zaopatrzenie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje przedmioty ortopedyczne wymienione w § 2 uchwały.

§ 2. Decyzje w sprawie bezpłatnego przyznawania przedmiotów ortopedycznych wydaje wojewódzka poradnia zaopatrzenia ortopedycznego, zwana dalej „poradnią”, właściwa ze względu na miejsce zamieszkania osoby ubiegającej się o przyznanie przedmiotu ortopedycznego, z tym że jeżeli osoba potrzebująca przedmiotu ortopedycznego przebywa w zakładzie opieki zdrowotnej zamkniętej, w zakładzie rehabilitacji zawodowej inwalidów lub w zakładzie pomocy społecznej, decyzję o bezpłatnym przyznaniu przedmiotu ortopedycznego wydaje poradnia właściwa ze względu na siedzibę zakładu.

§ 3. 1. Decyzja o bezpłatnym przyznaniu przedmiotu ortopedycznego uprawnia do jednorazowego zaopatrzenia z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Decyzja o bezpłatnym zaopatrzeniu niewidomego w białą laskę, na wniosek niewidomego lub właściwego terenowo okręgu Polskiego Związku Niewidomych — może uprawniać do wielokrotnego zaopatrzenia.

§ 4. 1. Przyznanie przedmiotu ortopedycznego osobom wymienionym w § 1 ust. 1 uchwały może nastąpić na wniosek przychodni obwodowej lub innego zakładu leczniczego upoważnionego do wystawiania takich wniosków przez wydział zdrowia i opieki społecznej prezydium właściwej powiatowej (miejskiej w mieście stanowiącym powiat, dzielnicy

owej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, wystawia się po sprawdzeniu dokumentów uprawniających do ubiegania się o bezpłatne przyznanie przedmiotu ortopedycznego, na formularzu Mz/Inw-21, a następnie przesyła do poradni (§ 2).

§ 5. 1. Dokumentami stwierdzającymi uprawnienia do ubiegania się o bezpłatne przyznanie przedmiotu ortopedycznego są:

- 1) dla dzieci — metryka urodzenia lub wpis do dowodu osobistego jednego z rodziców,
- 2) dla uczącej się młodzieży — ważna na dany rok szkolny legitymacja szkolna lub zaświadczenie o uczęszczaniu do szkoły,
- 3) dla osób chorych na gruźlicę, ozdrowieńców po przebytej gruźlicy i inwalidów z powodu gruźlicy — orzeczenie o uznaniu osoby zainteresowanej za chorą na gruźlicę, za ozdowieńca po przebytej gruźlicy lub za inwalidę z powodu tej choroby, wydane przez właściwą poradnię przeciwgruźliczą w trybie określonym w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 13 kwietnia 1960 r. w sprawie niektórych orzeczeń, wniosków i wskazań poradni przeciwgruźliczych (Dz. U. Nr 22, poz. 132),
- 4) dla niewidomych — ważna na dany rok legitymacja Polskiego Związku Niewidomych,
- 5) dla byłych uczestników walk narodowowyzwoleńczych oraz dla byłych więźniów politycznych — ważna na dany rok kalendarzowy:
 - a) legitymacja członka Związku Bojowników o Wolność i Demokrację oraz
 - b) książeczka świadczeń leczniczych wystawiona przez zarząd wojewódzki Związku Bojowników o Wolność i Demokrację.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, osoby zainteresowane obowiązane są przedstawić w zakładzie leczniczym